

scris

Mariana Fulger

și această dimineată
cu chipul tău drag pierdut în vis
pentru a fi găsit aici
deasupra ceștii cu cafea
poate cu noapte, cu lapte
iarna hoinărind fără tihnă printre blocuri
și sunetul unui tren care a plecat la opt fix
spre viață cu exact-inexact note ale unor clipe
prea grăbite să le întrebi de ce sunteți
de ce nu vă întoarceți cum niște frunze
cum niște zbat-uri de vapor pe loc
n-ar fi întâmplare
n-ar fi înainte, n-ar fi
noroc sau nenoroc
n-ar fi drumurile pe care mergem
singuri sau împreună
n-ar fi poezia care spune suntem
uneori ca o statuie care vede
alteori ca un mugure, un nor, un tei,
un drum, un puf de pădărie
într-o clipă de temporalitate
de care te minunezi
în mica ta încercare de eternitate

-

Copyright Mariana Fulger